

PREGS I PREGUNTES

El futur d'un polític

Una de les moltes originalitats d'aquesta campanya electoral és que s'ha recuperat el míting com a forma de participació política. O, més aviat, ERC ha enllaçat amb la tradició republicana de fer parlar els seus líders davant els ciutadans, de manera directa i sense passar necessàriament per l'aparell de televisió. L'anunci d'un acte amb Josep-Lluís Carod-Rovira és suficient perquè, sense contractar autobusos, la gent ompli a vessar teatres i poliesportius. Fins aquí, res a dir, més enllà de suposar un gran resultat per a ERC el dia 14.

Però res no és tan simple. La campanya brutal del PP contra Carod-Rovira ha obligat el secretari general d'ERC a baixar a nivells semblants de demagogia als que exhibeixen "sense complexos" els encara subalterns de José María Aznar. "M'estimo més la possibilitat de salvar una sola vida que el càrrec de conseller en cap" té més o menys la mateixa altura intel·lectual que "Carod-Rovira quiere que maten españolas mientras sea fuera de Cataluña". Carod-Rovira, a més, sap que el seu futur polític depèn, exclusivament, de la gent que assisteix, massivament, als seus mítings. És perfectament conscient que, si en tenen la més mínima oportunitat, Maragall i Saura, el PSC i ICV, intentaran fer-lo desaparèixer. I la major part dels dirigents d'ERC, amb Joan Puigercós al capdavant, desitgen trobar la fórmula bona per arraconar-lo en algun càrrec tan simbòlic com sigui possible. Tot plegat empeny Carod-Rovira més i més cap a la demagogia en una cursa estúpida que s'haurà d'aturar en algun moment.

Si pot ser, el mateix dia 15 de març s'ha d'aclarir el futur polític de Carod-Rovira o tots plegats acabarem prenent mal.

Salvador Cot

La crònica

Els comptes **passats** de Julio Iglesias i la manifestació de votants **futurs**

Dilluns, 1 de març

Diada, fred i campanya. Els actes populars de la Diada de Balears són poc concorreguts pel fort fred, però la temperatura política està d'allò més escalfada. El dissabte 28, el líder conservador Mariano Rajoy visità Maó, Eivissa i, a la nit, Palma, on el PP reuní una gernació en el míting més important de la campanya, amb intervencions de Rajoy, Jaume Matas i la candidata Maria Salom. Tot segons el guió: furibunds atacs al record del Pacte de Progrés, al PSOE i a ERC.

Dimarts, 2 de març

Els comptes de Julio Iglesias. El grup popular a les Corts Valencianes impedeix que s'investigue el contracte que l'Ivex (Institut Valencià de l'Exportació) va fer a Julio Iglesias perquè el cantant promocionés el País Valencià arreu del món. D'aquesta manera, els populars es desentenen de l'escàndol que ocupa la premsa valenciana dels últims dies: que el contracte que va signar Julio Iglesias amb l'Ivex no era de 375 milions de pessetes (més de 2 milions d'euros), com sempre van assegurar els dirigents del PP, sinó que hi havia un altre document –fins ara secret– pel qual se li atorgaven 615 milions més (3,7 milions d'euros). La descoberta –publicada pel diari *Levante-EMV*– ha alçat polseguera, però, almenys políticament, no anirà més enllà.

Dimecres, 3 de març

Otegi acusa CiU. El portaveu de Sozialista Abertzaleak, Arnaldo Otegi, diu que la filtració de la reunió de Josep-Lluís Carod-Rovira amb ETA va ser cosa de CiU. Esquerra Republicana va dir, l'endemà, que no se'l creu, i així desactiva la revifada del debat que ha desviat la presentació de propostes en aquesta campanya electoral. Sorpren l'actitud no revengista d'ERC en plena campanya.

Les conseqüències de la LRAU. La llei reguladora de l'activitat urbanística

(LRAU) que regeix al País Valencià està provocant centenars d'expropiacions forçades, malpagades i algunes vegades fins i tot incomprensibles. El que no se sabia fins ara és que els afectats pels plans urbanístics que s'emparen en la LRAU pateixen una síndrome específica. Això ha descobert el psiquiatre de l'Hospital Provincial de Castelló Juan Ángel Ramos, que ha fet públic en un estudi els transtorns que provoca als ciutadans de Castelló (Plana Alta) –una de les zones més afectades per la pressió urbanística– el fet de viure sota l'amenaça de perdre l'habitatge per imposició d'una empresa constructora. Els afectats, diu el doctor, pateixen una desesperança constant, un abandonament de l'esperit de lluita i entren en un estat de resignació i crispació que afecta fins i tot les relacions familiars. El psiquiatre, que proposa anomenar la patologia "síndrome de Castelló", compara aquest fenomen amb la síndrome Ulisses, que afecta els immigrants.

Dijous, 4 de març

Manifestació de futurs votants. Els estudiants entren en campanya amb manifestacions multitudinàries a Barcelona i València. Uns 11.000, segons la guàrdia urbana, ocupen els carrers de la capital catalana amb crits i pancartes contra la llei de qualitat de l'ensenyament i la LOU (llei orgànica d'universitats). Els estudiants critiquen sobretot l'obligatorietat de l'assignatura de religió fins al batxillerat. Molts encara no poden votar, però ja volen desequilibrar la balança del 14-M.

El símptoma Vallirana. Els representants del Govern espanyol fan mans i mànegues per inaugurar però les juntes electorals els desmaneguen l'estratègia. Ells van a col·locar la primera pedra del transvasament –no hauria de ser la primera gota?–, però la junta electoral corresponent només els deixa visitar les obres. Benigno Blanco, secretari general d'Infraestructures en l'executiu del PP, té la

La manifestació d'estudiants a València contra la política d'ensenyament del govern del PP va reunir uns 4.000 joves, segons l'organització, i 2.500, segons la guàrdia urbana. Al costat, Julio Iglesias, el cantant que va signar un contracte fins ara ocult amb l'ivex per valor de 615 milions d'euros. La xifra oficial era de 375 milions.

barra d'intentar inaugurar la variant de Vallirana, un tram de 2,1 quilòmetres que ha trigat a acabar-se gairebé tant com la Sagrada Família. Novament, una junta electoral ho prohibeix, però Blanco fa la visita igualment. I sense vergonya.

Cinc segons d'informació. Avui, les cròniques polítiques dels mitjans públics del Principat no apareixen signades. La raó és queixar-se pel sistema actual de blocs electorals. El mateix dia, la Junta Electoral Central dona la raó a CiU, que va presentar un recurs perquè ICV i ERC tenien cinc segons més del que els pertocava en aquests blocs electorals als informatius de TV3 i Catalunya Ràdio. CiU, PP i PSC tenen ara deu segons més. El temps és or, la política, no.

Els nervis del PSOE. El dia que José Luis Rodríguez Zapatero visita Palma –i no la resta d'illes, com va fer Rajoy– es publica l'enquesta del CIS que dona la majoria absoluta al PP i, a Balears, 1 di-

putat per a la coalició Progressistes, 5 per al PP i només 2 per al PSOE. Nervis socialistes. La consigna: el CIS menteix.

Tota la setmana

On és Camps? El president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, està sent molt car de veure en aquesta campanya electoral. El seu enfrontament amb el cap de cartell per València, Eduardo Zaplana, és tan evident que el partit, controlat per Zaplana, no ha previst oficialment la intervenció de Camps en cap míting. Només ho ha fet acompanyant el número 2 de la llista, el també ministre José María Michavila, que dona suport a Camps en el seu enfrontament amb Zaplana. Així, mentre el ministre de Treball té el suport de l'aparell del partit, Camps i Michavilla compten amb el suport de la majoria de consellers i alts càrrecs de l'administració valenciana. Aquesta és l'altra cara de la campanya.

Proverbi electoral

Diuen que diu un proverbi xinès: "Si vols fer plans per a un any, planta arròs; si és per a deu anys, planta arbres; però si vols fer projectes per a tota una vida, educa les persones." Ve aquesta reflexió per la necessitat que, des de l'esquerra, reprenem el debat ideològic i ens neguem a entrar en el parany a què ens porta la proclama electoralista de la dreta autoritària i totalitària que ens governa. No hem de renunciar a establir les nostres prioritats, i aquestes han de centrar-se entorn de la defensa de la pau, les llibertats democràtiques, la igualtat i els drets socials. Cal exigir que, en lloc del fals debat al voltant de la unitat d'Espanya, farcit de despropòsits, insults i condecoracions als qui van interindre en l'atac inútil i ridícul a l'illa de Perejil, els ciutadans i ciutadanes sàpiguen que el PP és el responsable d'haver-nos convertit en el país de la UE on el mercat de treball és més precari i amb major índex de temporalitat. Per culpa de la labor d'aquesta dreta ultraliberal, en l'estat espanyol tenim la despesa social per habitant més baixa d'Europa; açò és la qüestió vertaderament important. Llavors, hauríem de debatre al voltant de les propostes que garanteixen una millora substancial del nivell de benestar, sobre el mercat de treball, el desenvolupament sostenible, la igualtat, els drets, la multiculturalitat... Si, des que es va constituir el tripartit, el PP està movent tots els fils i trencant tots els acords tàcits o explícits per a criminalitzar-lo, és senzillament per evitar que es pugui demostrar que un govern d'esquerra plural, sense majories absolutes, és capaç de governar amb altres prioritats.

Glòria Marcos

